

Datum van inontvangstneming : 18/02/2020

Zaak C-7/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 januari 2020

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 december 2019

Verzoekende partij:

VS

Verwerende partij:

Hauptzollamt Münster

FINANZGERICHT DÜSSELDORF

BESLISSING

In het geding tussen

VS

- verzoeker -

[omissis]

en Hauptzollamt Münster [omissis]

- verweerder -

betreffende douanerechten en btw bij invoer

heeft de Vierde Senat [omissis]

[samenstelling van de rechtsprekende Senat]

op 11 december 2019 de volgende beslissing gegeven:

1. De behandeling van de zaak wordt geschorst.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: **[or. 2]**

Moet artikel 71, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat de bepaling van artikel 87, lid 4, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie naar analogie van toepassing is op het ontstaan van de btw-schuld (omzetbelasting bij invoer)?

Tegen deze beslissing kan geen beroep worden ingesteld. **[or. 3]**

Motivering:

I

1. Verzoeker woont in Duitsland. In oktober 2017 heeft hij zijn personenwagen met een Turks kenteken uit Turkije via Bulgarije, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar Duitsland overgebracht zonder deze auto naar een douanekantoor te vervoeren en aan te brengen. Bij een politiecontrole in Duitsland werd op 26 februari 2018 geconstateerd dat de auto was ingevoerd. In maart 2018 bracht verzoeker de auto weer over naar Turkije, waarna hij de auto daar verkocht.
2. Verweerder, het Hauptzollamt [Münster] (hoofddouanekantoor Münster, Duitsland; hierna: „Hauptzollamt”), heeft verzoeker een heffing van invoerrechten ten bedrage van 1 589 EUR en van btw bij invoer ten bedrage van 3 321,01 EUR opgelegd. Het Hauptzollamt stelde zich op het standpunt dat verzoeker de auto op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Europese Unie had binnengebracht. Nadat zijn bezwaar tegen het besluit van het Hauptzollamt was afgewezen, heeft verzoeker beroep ingesteld bij het Finanzgericht.
3. Verzoeker is van mening dat er geen sprake is van een belastbare invoer omdat hij de auto gedurende een korte periode uitsluitend als vervoermiddel voor privéritten heeft gebruikt. Naar eigen zeggen heeft hij de auto impliciet onder de regeling tijdelijke invoer geplaatst.
4. Het Hauptzollamt meent daarentegen dat de douaneschuld bij invoer op grond van artikel 79, lid 1, onder a), van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 269, blz. 1; hierna: „CDW”) is ontstaan en dat het krachtens artikel 87, lid 4, CDW bevoegd is tot vaststelling van de invoerrechten.

Overeenkomstig § 21, lid 2, van het Duitse Umsatzsteuergesetz (wet op de omzetbelasting; hierna: „UStG”) in de versie van 21 februari 2005 (Bundesgesetzblatt I 2005, 386) zijn deze bepalingen naar analogie van toepassing op het ontstaan van de omzetbelastingsschuld (belasting over de toegevoegde waarde) bij invoer.

II.

5. De beslechting van het geding hangt – afgezien van andere rechtsvragen die volgens de Senat geen verduidelijking behoeven – ook af van het antwoord op de rechtsvraag of de regeling van artikel 87, lid 4, CDW naar analogie van toepassing is op de omzetbelasting (belasting over de toegevoegde waarde) bij invoer. **[or. 4]**
6. Verzoeker heeft niet voldaan aan zijn douanerechtelijke verplichtingen bij de invoer van de auto in het douanegebied van de Unie, inzonderheid de verplichting om de goederen naar het douanekantoor te brengen (artikel 135, lid 1, CDW) en aan te brengen (artikel 139, lid 1, CDW). Dientengevolge is op grond van artikel 79, lid 1, onder a), CDW een douaneschuld ontstaan. Verzoeker is op grond van artikel 79, lid 3, onder a), CDW de schuldenaar van die douaneschuld.
7. Er is geen sprake van een impliciete aangifte van de auto voor tijdelijke invoer door het passeren van een douanekantoor als bedoeld in artikel 141, lid 1, onder b), van gedelegeerde verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad met nadere regels betreffende een aantal bepalingen van het douanewetboek van de Unie (PB L 343, blz. 1; hierna: „CDW-GV”), op grond waarvan de auto overeenkomstig artikel 218, onder a), van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 343, blz. 558; hierna: „CDW-UV”) geacht zou worden te zijn overgebracht en te zijn aangebracht. Volgens artikel 219 CDW-UV wordt de verklaring (douaneaangifte) namelijk niet geacht te zijn ingediend wanneer de inkomende goederen niet voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 138, 139 en 140 CDW-GV. Ingevolge artikel 139, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 136, lid 1, onder a), CDW-GV, kunnen douaneaangiften voor tijdelijke invoer (onder meer) worden ingediend voor vervoermiddelen als bedoeld in de artikelen 208 tot en met 212 CDW-GV. Volgens artikel 250, lid 2, onder d), CDW, gelezen in samenhang met artikel 212, lid 3, onder a), CDW-GV, wordt in het geval van de tijdelijke invoer van vervoermiddelen slechts volledige vrijstelling van invoerrechten verleend wanneer de vervoermiddelen zijn geregistreerd buiten het douanegebied van de Unie op naam van een buiten dat gebied gevestigde persoon. Verzoeker is echter binnen het douanegebied van de Unie gevestigd, aangezien hij in Duitsland woont [zie artikel 5, punt 31, onder a), CDW].

8. De argumenten die verzoeker aanvoert ter betwisting van het ontstaan van de douaneschuld bij invoer, zijn niet relevant. De Senat is van mening dat de in dit verband door verzoeker opgeworpen rechtsvragen geen verduidelijking behoeven. Een analoge toepassing van de bepalingen inzake de tijdelijke invoer op in **[or. 5]** het douanegebied van de Unie gevestigde personen is niet mogelijk. Uit artikel 250, lid 2, onder c), CDW volgt dat tijdelijke invoer alleen is toegestaan wanneer de houder van de desbetreffende regeling buiten het douanegebied van de Unie is gevestigd, tenzij een uitzonderingsbepaling van toepassing is. In casu is niet voldaan aan de voorwaarden van de relevante uitzonderingen, die zijn opgenomen in de artikelen 214 en volgende van de CDW-GV. Gezien deze gedetailleerde en gedifferentieerde voorschriften is er geen sprake van een onbedoelde leemte in de wetgeving, die een voorwaarde is voor een analoge toepassing.
9. Volgens artikel 87, lid 4, CDW wordt de douaneschuld geacht te zijn ontstaan in Duitsland, omdat de douaneautoriteiten in Duitsland hadden vastgesteld dat de douaneschuld overeenkomstig artikel 79 CDW in een andere lidstaat, namelijk in Bulgarije, was ontstaan en het met die schuld overeenkomend bedrag aan douanerechten minder was dan 10 000 EUR.
10. Er moet worden verduidelijkt of de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw”) bij een analoge toepassing van de regeling van artikel 87, lid 4, CDW eveneens geacht wordt te zijn ontstaan in Duitsland.
11. Krachtens artikel 2, lid 1, onder d), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347. blz. 1; hierna „btw-richtlijn”) is de invoer van goederen onderworpen aan btw. Als „invoer van goederen” wordt volgens artikel 30, lid 1, van de btw-richtlijn beschouwd het binnenbrengen in de Gemeenschap van een goed dat zich niet in het vrije verkeer bevindt
12. Volgens artikel 60 van de btw-richtlijn vindt de invoer plaats in de lidstaat binnen het grondgebied waarvan het goed zich ten tijde van het binnenkomen in de Unie bevindt. In afwijking daarvan vindt volgens artikel 61, lid 1, van de btw-richtlijn, wanneer een goed dat zich niet in het vrije verkeer bevindt, vanaf het binnenbrengen ervan in de Unie onder een van de in artikel 156 bedoelde regelingen of situaties, onder een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten of onder een regeling voor extern douanevervoer wordt geplaatst, de invoer van dat goed plaats in de lidstaat op het grondgebied waarvan het goed aan die regelingen of situaties wordt onttrokken **[or. 6]**
13. Volgens artikel 70 van de btw-richtlijn vindt het belastbare feit plaats en wordt de belasting verschuldigd op het tijdstip waarop de invoer geschiedt. In artikel 71, lid 1, tweede alinea, van de btw-richtlijn is bepaald dat wanneer de ingevoerde goederen onderworpen zijn aan invoerrechten, het belastbare feit plaatsvindt en de belasting wordt verschuldigd op het tijdstip waarop het belastbare feit en het verschuldigd worden ter zake van deze rechten zich voordoen.

14. Krachtens § 1, punt 4, UStG is de invoer van goederen op het grondgebied van Duitsland [omissis] onderworpen aan omzetbelasting (omzetbelasting bij invoer). Volgens § 21, lid 2, UStG zijn de voorschriften inzake douanerechten van overeenkomstige toepassing op de omzetbelasting bij invoer (met bepaalde, in casu niet relevante uitzonderingen).
15. § 21, lid 2, UStG zou, gelezen in samenhang met artikel 79, lid 1, onder a), CDW, aldus kunnen worden uitgelegd dat de omzetbelastingsschuld bij invoer net als de douaneschuld bij invoer wordt geacht in Duitsland te zijn ontstaan wanneer – zoals in casu het geval is – ook met betrekking tot de omzetbelasting bij invoer aan de voorwaarden van artikel 87, lid 4, CDW is voldaan.
16. In beginsel zijn de voorwaarden voor het ontstaan van een btw-schuld vervuld. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie betreffende de artikelen 30, 60 en 61 van de btw-richtlijn heeft niet elke niet-nakoming van de douaneverplichtingen die een douaneschuld doet ontstaan, het ontstaan van een btw-schuld tot gevolg. Voorwaarde hiervoor is namelijk dat op grond van het onrechtmatige gedrag kan worden aangenomen dat de goederen die in het douanegebied van de Unie worden binnengebracht, in het economische circuit van de Unie worden gebracht en dus mogelijk worden verbruikt, welke handeling aan btw is onderworpen (arresten van 2 juni 2016, Eurogate Distribution en DHL Hub Leipzig, C-226/14 en C-228/14, EU:C:2016:405, punt 65; 1 juni 2017, ██████████ Transports, C-571/15, EU:C:2017:417, punt 54, en 10 juli 2019, Federal Express, C-26/18, EU:C:2019:579, punt 44). Ongeacht de latere wederuitvoer van de auto uit het douanegebied van de Unie is in het onderhavige geval daarvóór gedurende meerdere maanden gebruik gemaakt van de auto, die dus in het economische circuit van de Unie is gebracht, zonder in deze periode te zijn geplaatst onder een douaneregeling.
17. Voor de beslechting van het onderhavige geding is het daarom van belang te weten of op grond van de in § 21, lid 2, UStG bepaalde analoge toepassing van de douanevoorschriften [or. 7] inzake de omzetbelasting bij invoer ook de btw-schuld bij invoer overeenkomstig artikel 87, lid 4, CDW geacht moet worden in Duitsland te zijn ontstaan, hoewel de invoer in het douanegebied van de Unie in Bulgarije heeft plaatsgevonden. Indien artikel 87, lid 4, CDW niet naar analogie kan worden toegepast op de btw, zouden de Duitse douaneautoriteiten niet bevoegd zijn de btw te heffen. Het beroep zou dan voor wat betreft de btw moeten worden toegewezen.
18. Volgens vaste rechtspraak van het Bundesfinanzhof (hoogste federale rechter in belastingzaken, Duitsland; hierna: „BFH”) volgt uit artikel 71, lid 1, tweede alinea, van de btw-richtlijn dat er bij invoer een nauw verband bestaat tussen het btw-recht en het douanerecht, dat bij § 21, lid 2, UStG in nationaal recht is omgezet. Het BFH concludeert hieruit dat de met artikel 87, lid 4, CDW overeenkomende bepaling van artikel 215, lid 4, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1) naar analogie van toepassing is

met het oog op de vaststelling welke lidstaat voor de heffing van de btw bevoegd is. Bijgevolg dient te worden gewaarborgd dat de bij invoer verschuldigde rechten en heffingen op eenvoudige en doeltreffende wijze door een en dezelfde autoriteit kunnen worden geïnd [omissis] [opsomming van desbetreffende arresten van het BFH].

19. De Senat uit haar twijfel over deze uitlegging van de btw-richtlijn, aangezien de bevoegdheden tot inning van de douanerechten, de accijns en de btw afzonderlijk dienen te worden geanalyseerd (arrest Hof van 29 april 2010, C-230/08, Dansk Transport og Logistik, EU:C:2010:231, punt 102). Volgens de Senat pleit het feit dat de artikelen 70 en 71 van de btw-richtlijn alleen het tijdstip van het ontstaan van de btw bij invoer, maar niet ook de plaats van invoer (artikelen 60 en 61 van de btw-richtlijn) regelen en dat uit het nationale voorschrift van § 21, lid 2, UStG geen van het Unierecht afwijkende bepaling inzake de plaats van invoer of de bevoegdheid van de autoriteiten voor de vaststelling van de btw mag worden afgeleid, tegen een analoge toepassing van artikel 87, lid 4, CDW op de btw.

[omissis] [Namen van de rechters die hebben beslist]